Súd:	Okresný súd Žilina
Spisová značka:	17C/444/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu:	5115228738
Dátum vydania rozhodnutia:	02. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Anna Majeriková
ECLI:	ECLI:SK:OSZA:2016:5115228738.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudkyňou JUDr. Annou Majerikovou v právnej veci žalobkyne: S. O., nar. XX.X.XXXX, bytom J. D. XXXX/XX, T., právne zastúpená ADVOKÁTI Müller § Dikoš, s.r.o., Závodská cesta 3911/24, Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: Slovenská republika, zastúpená Generálna prokuratúra SR, Štúrova 2, Bratislava, o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, takto

r o z h o d o l :

Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 5.577,19 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 5.577,19 eur od 3.7.2015 až do zaplatenia, a to titulom majetkovej ujmy, a to v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 1.750 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.750 eur od 3.7.2015 až do zaplatenia titulom nemajetkovej ujmy, a to v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a .

Žiadna zo strán n e m á na náhradu trov konania právo.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou zo dňa 1.10.2015 domáhala súdneho rozhodnutia, v ktorom by súd žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy 5.637,31 eur titulom náhrady majetkovej ujmy, ktorá vznikla z dôvodu vedeného trestného stíhania voči žalobkyni a nemajetkovej ujmy vo výške 17.500 eur, ktorá vznikla zásahom do jej základných práv.

2. Svoj nárok na náhradu škody odôvodňovala z dôvodu začatia trestného stíhania a vznesenia obvinenia voči žalobkyni za obzvlášť závažný zločin podvodu a to uznesením povereného príslušníka KR PZ Žilina sp. zn. ČVS: KRP-90/OEK-ZA-2007 zo dňa 27.11.2007 bolo voči žalobkyni začaté trestné stíhanie a dňa 8.1.2008 vznesené obvinenie z obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 4 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa mala dopustiť tým, že dňa 23.10.2007 v úmysle vylákať finančné prostriedky od Z. Z. ho telefonicky informovala o možnosti kúpy lukratívnych pozemkov v Žiline v celkovej hodnote 13,2 mil. Sk (438.159,73 eur) a po vzájomnej dohode o spoločnom financovaní tento žalobkyni poskytol finančné prostriedky v celkovej výške 5.738.100,- Sk (190.470,07 eur) so zámerom získania spoluvlastníctva v podiele zodpovedajúcom poskytnutému finančnému vkladu. Proti uvedenému uzneseniu o vznesení obvinenia žalobkyňa včas podala sťažnosť, ktorú však prokurátor krajského prokuratúry zamietol ako nedôvodnú (Kv 21/07-22). Následne na to dňa 30.12.2008 Krajská prokuratúra v Žiline oznámila žalobkyni, že voči nej podala na Okresnom súde v Žiline obžalobu pre obzvlášť závažný zločin podvodu. Okresný súd v Žiline však žalobkyňu rozsudkom 32T 166/2008 zo dňa

20.3.2012 na základe vykonaného dokazovania spod obžaloby oslobodil, nakoľko nebolo dokázané, že sa skutok stal, pre ktorý bola ako obžalovaná stíhaná.

3. Nárok na náhradu škody vo výške 5.637,31 eur odôvodňovala titulom náhrady trov zastúpenia ako úhradu nákladov konania vynaložených na obhajobu v súvislosti s prevzatím právneho zastúpenia, a to za účelom dosiahnutia zrušenia rozhodnutia pre jeho nezákonnosť a tieto boli vyúčtované právnym zástupcom, kedy vo veci bolo vykonaných 26 úkonov právnej pomoci a výška uplatnených trov konania voči žalobkyni predstavuje sumu 5.637,31 eur.

4. Nemajetkovú ujmu uplatnenú v súlade s § 17 ods. 2 až 4 zák. č. 514/2003 Z. z. žiadala vo výške 17.500 eur s odôvodnením, že trestné stíhanie voči jej osobe začalo dňom 27.11.2007 a ukončené bolo uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 13.9.2012, a teda trestné stíhanie voči jej osobe trvalo vyše 58 mesiacov, počas ktorých bol v podstatnej miere ovplyvnený nielen jej súkromný, ale aj pracovný a spoločenský život, v dôsledku čoho pociťuje morálnu ujmu. Zdĺhavý a náročný proces, v rámci ktorého prebiehalo vyšetrovanie, dokazovanie, niekoľko súdnych pojednávaní sa nepriaznivo podpísalo i na zdravotnom stave a rodinnom živote. Neustály psychický stres a napätie, ktoré prežívala z rešpektu pred orgánmi činnými v trestnom konaní a procesom, ktorého výsledky napriek jej nevine skončili až na krajskom súde, sa podpísali na jej zdravotnom stave. Je matkou invalidného dieťaťa, ktoré negatívne dôsledky trestného stíhania taktiež pociťovalo. V danej veci sa uskutočnilo 11 hlavných pojednávaní, ktoré boli časovo náročné a vzhľadom na skutočnosť, že jej dieťa vyžaduje neustálu opateru, pre ňu bolo to nezvládnuteľné. Len samotné konštatovanie, že došlo k porušeniu práva, považuje za nedostatočné zadosťučinenie a konštatovanie o porušení práva nevráti už späť posledných 58 mesiacov, keď mala problémy so spánkom z pretrvávajúceho psychického stresu a napätia a rovnako nevráti späť čas, ktorý mohla venovať svojmu dieťaťu. Teda, týmto procesom došlo k hrubému zásahu do jej ľudskej dôstojnosti a k zníženiu vážnosti v spoločnosti, ktorú si ako slušná občianka a matka budovala.

5. Žalovaný - Generálna prokuratúra SR podaním zo dňa 4.4.2016 vo svojom vyjadrení v celom rozsahu neuznáva nárok žalobkyne, ktorý uplatnila žalobou a žiada návrh zamietnuť. Žalobkyňa nepreukázala svoje tvrdenia o existencii nezákonného rozhodnutia. Žalobkyňa označila za nezákonné rozhodnutie, od ktorého odvodzuje svoj nárok na náhradu škody, uznesenie vyšetrovateľa KR PZ v Žiline sp. zn. ČVS: KRP-90/OEK-ZA-2007 zo dňa 27.11.2007 o vznesení obvinenia voči jej osobe, a to z dôvodu, že uvedené trestné konanie skončilo rozsudkom Okresného súdu v Žiline sp. zn. 32T 166/2008 zo dňa 20.3.2012, ktorým bola žalobkyňa spod obžaloby oslobodená. Žalovaný mal zato, že neskoršie rozhodnutie o oslobodení obžalovanej spod obžaloby v žiadnom prípade nezakladá záver o tom, že uznesenie o vznesení obvinenia voči jej osobe bolo nezákonné. Nezákonným rozhodnutím je iba právoplatné rozhodnutie, ktoré bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Iný záver by nepochybne viedol k popretiu základnej ústavnej zásady o prezumpcii neviny, k popretiu účelu samotného trestného konania, resp. jeho časti, t.j. prípravného konania, ktoré by fakticky stratilo svoj význam a viedlo by k záveru o tom, že stíhať možno len osoby, ktorých vina je v čase vznesenia obvinenia bez akýchkoľvek pochybností preukázaná. Orgány činné v trestnom konaní majú zákonnú povinnosť stíhať osobu, ktorá je dôvodne podozrivá zo spáchania trestného činu. Preto pri vznesení obvinenia je prípustná istá miera pochybností o spáchaní tohto skutku obvineným, pričom uvedené je predmetom ďalšieho vyšetrovania, ktoré predstavuje najvýznamnejšiu časť prípravného konania. Zákon predpokladá ako ďalšie štádium trestného konania konanie pred súdom (súdne konanie), v ktorom súd ako jediný Ústavou SR a zákonom zmocnený orgán rozhodne o vine, resp. nevine obvineného. Hoci žalovaný má vedomosť o rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR, z ktorých niektoré prijali záver o tom, že v prípade posudzovania zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú rozhodnutím o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia má oslobodzujúci rozsudok rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia pre nezákonnosť, k čomu dospeli tzv. extenzívnym výkladom zák. č. 514/2003 Z. z. S takýmto záverom však nie je možné súhlasiť, nakoľko popiera základný účel trestného konania a vytvára neprípustný nátlak súdnej moci na činnosť orgánov činných v trestnom konaní. Sankcionovanie orgánov činných v trestnom konaní civilnými súdmi za ich činnosť, uskutočňovanú na základe a v medziach zákona, je preto neprípustným zásahom do ich právomocí. S poukazom na vyššie uvedené žiadal, aby súd vzal vyššie uvedené do úvahy a nenasledoval bezvýhradne tieto rozhodnutia. Keďže pre priznanie nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným rozhodnutím je potrebné súčasne splnenie troch kumulatívnych podmienok, t.j. existencia nezákonného rozhodnutia, vznik škody a príčinná súvislosť medzi namietaným rozhodnutím a vznikom škody, pričom v tomto prípade nie je splnená základná z podmienok, a to existencia nezákonného

rozhodnutia, nie je daný v tejto veci už samotný základ nárok uplatňovaného žalobkyňou, z ktorého dôvodu žiadal žalobu zamietnuť. Hoci popieral samotný základ nároku žalobkyňou v tomto konaní, pokiaľ ide o nárok v časti o zaplatenie náhrady nemajetkovej ujmy, tento je nepreukázaný.

6. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi produkovanými stranami sporu a výsluchom strán sporu, svedkov, pričom dospel k nasledovným skutkovým zisteniam
7. Žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu v priebehu konania zásadne zotrvala na svojej argumentácii v spore, ako táto vyplýva z ich vyššie opísaných písomných podaní. Podstatu nároku na náhradu škody odvodzovala od výsledku trestného konania, kedy žalobkyňa bola spod obžaloby oslobodená a ide o objektívnu zodpovednosť štátu, ktorej sa nemožno zbaviť. Rozhodujúcim kritériom zákonnosti konania vedeného orgánmi verejnej moci je výsledok tohto konania. Vyčíslenú výšku majetkovej ujmy 5.637,31 eur predstavujú náklady trov právneho zastúpenia a špecifikácia úkonov vo vyúčtovaní trov právneho zastúpenia zo dňa 29.3.2012, kedy aj v rámci vedeného trestného konania sp. zn. 32T/166/2008 boli vyúčtované trovy právneho zastúpenia uplatnené. Náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 17.500 eur odôvodnila tým, že trestné stíhanie bolo vedené vyše 58 mesiacov, čím bol ovplyvnený bežný spôsobom jej života, jej rodinné pomery a psychicky stav.

8. Žalovaný v rámci vyjadrenia v priebehu konania zotrval na svojej argumentácii v spore, ako táto vyplýva z vyššie opísaných písomných podaní a žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Svoje vyjadrenia doplnil tým, že žalobkyňa si trestné stíhanie zavinila sama. Dôvodom pre vznesenie obvinenia bolo práve konanie žalobkyne, ktoré bolo protiprávne a až na základe dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní bolo v súlade so zásadou v pochybnostiach v prospech obvinenej rozhodnuté o jej oslobodení spod obžaloby. Poukázal na nález Ústavného súdu 4ÚS/296/2004 zo dňa 6.5.2015, v ktorom sa konštatuje, že aj prípadné oslobodenie páchateľa spod obžaloby v trestnom konaní neznamená, že sa nedopustil protiprávneho konania, čo má vplyv na príčinnú súvislosť medzi škodou, ktorej náhradu si uplatňoval a obvinením, ktoré mu bolo v trestnej veci vznesené. V danom prípade uznesenie o vznesení obvinenia nie je nezákonné a nedošlo v konaní k spôsobeniu škody žalobkyne rozhodnutím prokurátora. Namietal tiež správnosť vyúčtovania trov právneho zastúpenia, kedy z vyúčtovania nebola preukázaná realizácia porady s klientom uvedená vo vyúčtovaní (bod 11, 14, 16, 18, 20, 22 a 24) a porada s klientom je účelná len v tom prípade, ak sa na jej podklade aj realizuje nejaký procesný úkon v prospech klienta, ktorá otázka je však v danej veci sporná. Nie je naplnená ani podmienka vzťahu príčinnej súvislosti a vzniku škody ako následku, ktorý musí byť bezprostredný, nestačí iba pravdepodobnosť príčinnej súvislosti, či okolnosti nasvedčujúcej existencii, ale príčinnú súvislosť treba vždy preukázať. Príčinou vzniku škody môže byť len také konanie, bez ktorého by škodný následok nenastal. Pokiaľ ide o náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá nemajetková ujma má byť náhradou za proti- právny stav, ktorý spôsobil nenapraviteľnú ujmu v nemajetkovej sfére dotknutej osoby a následky takejto intenzity, ktorá by zakladala právo na priznanie peňažnej náhrady žalobkyňa v konaní nepreukázala. Je nepochybné, že trestné stíhanie nemusí byť vnímané ako pozitívna skutočnosť a subjektívne ho môže žalobkyňa vnímať ako zásah do jej práv, posúdenie toho, či existuje príčinná súvislosti medzi vydaním uznesenia o vznesení obvinenia a požadovanou nemajetkovou ujmou vo výške 17.500 eur musí byť objektívne. Matka žalobkyne v procesnom postavení svedka uviedla, že dcéra žalobkyne nemala vedomosť o jej trestnom stíhaní. Žalobkyňa opustila spoločnú domácnosť, ktorú zdieľala s dcérou a odišla žiť po dlhšiu dobu do Bratislavy. Príčinou rozvratu vzťahu s dcérou nebolo trestné stíhanie, ale potreba žalobkyne zabezpečiť si spoločnú domácnosť s B. S.. Rovnako trestné stíhanie nebolo dôvodom pre to, že si nemohla zabezpečiť prácu, keďže v dobe pred, počas a ani po trestnom stíhaní legálne nepracovala. O nájomný byt žalobkyňa neprišla v dôsledku trestného stíhania, ale v dôsledku toho, že zaň neplatila a ani v ňom nebývala, ani tvrdenia o psychických dopadoch trestného stíhania na zdravie žalobkyne preukázané neboli.

9. Uznesením Krajského riaditeľstva PZ Žilina, Úrad justičnej a kriminálnej polície, odbor justičnej polície, oddelenie ekonomickej kriminality, Žilina, zo dňa 27.11.2007 ČVS: KRP-90/OEK-ZA-2007 bolo začaté trestné stíhanie pre trestný čin podvodu (č.l. 46).

10. Uznesením Krajského riaditeľstva PZ Žilina, Úrad justičnej a kriminálnej polície, odbor justičnej polície, zo dňa 8.1.2008, ČVS: KRP-90/OEK-ZA-2007 uznesením stíha obvinenú S. O. za trestný čin

podvodu podľa § 221 ods. 1, 4 písm. a) Trestného zákona, lebo na podklade zistených skutočností je dostatočne odôvodnený záver, že dňa 23.10.2007 v úmysle získať finančné prostriedky deklarovala Z. Z. výhodnosť kúpy lukratívnych stavebných pozemkov v Žiline v celkovej hodnote 13,2 mil. Sk a po vzájomnej dohode o ich spoločnom financovaní so zámerom získania spoluvlastníctva v podiele zodpovedajúcom poskytnutého finančného vkladu vykonal Z. Z. podľa jej inštrukcií vklad na účet toho istého dňa sumu 2.200.000,- Sk, dňa 24.10.2007 sumu 500.000,- Sk a následne pri stretnutí dňa 25.10.2007 v Ostrave po realizácii hotovostných výberov z účtov subjektov Kenet, s.r.o., odovzdal S. O. čiastku celkom 2.470.000,- Kčs v prepočte 3.038.100,- Sk, pričom i napriek predchádzajúcim prísľubom k úkonom zabezpečujúcich uzavretie zmlúv o predaji o kúpe nehnuteľností, ako i notárskeho zápisu o vklade finančných prostriedkov z dôvodu nekonania S. O. nedošlo, čím bola Z. Z. spôsobená škoda vo výške 5.738.100,- Sk.

11. Krajská prokuratúra Žilina uznesením zo dňa 13.5.2008 č. Kv 21/07-22 v trestnej veci S. O. obvinenej z obzvlášť závažného zločinu podvodu rozhodla tak, že sťažnosť obvinenej S. O. proti uzneseniu vyšetrovateľa zo dňa 8.1.2008 o vznesení obvinenia ako nedôvodnú zamietol (č.l. 49).

12. Dňa 30.12.2008 bola doručená Krajskou prokuratúrou Žilina obžaloba na obvinenú S. O. a bolo pridelené trestné konanie sp. zn. 32T/166/2008 (č.l. 51).

13. Rozsudkom 32T/166/2008 zo dňa 20.3.2012 v trestnej veci obžalovanej S. O. pre obzvlášť závažný zločin podvodu súd rozhodol a obžalovanú S. O., stíhanú pre obzvlášť závažný zločin podvodu, ktorého sa mala dopustiť na tom skutkovom základe, že dňa 23.10.2007 v úmysle vylákať finančné prostriedky, Z. Z. telefonicky informovala o možnosti kúpy lukratívnych pozemkov v Žiline, pričom žiaden nákup nehnuteľností nebol zrealizovaný a peniaze použila na dosiaľ nezistený účel, čím Z. Z. spôsobila škodu vo výške 5.738.100,- Sk, spod obžaloby oslobodzuje, nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaná stíhaná.

14. Uznesením Krajský súd v Žiline prejednal odvolanie podané prokurátorom proti rozsudku Okresného súdu Žilina sp. zn. 32T/166/2008 z 23.12. a rozhodol tak, že odvolanie prokurátora zamietol uznesením zo dňa 13.9.2012. Predmetné rozhodnutia nadobudli právoplatnosť 13.9.2012 (č.l. 8 v spojení s č.l. 101 spisu).

15. Listom zo dňa 19.12.2014 žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu doručovala návrh na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobnej nezákonným rozhodnutím a požadovala náhradu škody, a to titulom trov právneho zastúpenia vo výške 5.637,31 eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 17.500 eur (č.l. 5).

16. Dňa 29.3.2012 splnomocnený advokát v trestnej veci 32T/166/2008 žalobkyni vyúčtoval trovy právneho zastúpenia a to špecifikované pod r.č. 1 až 26 za 26 úkonov právnej služby predmetnej trestnej veci spolu s paušálnou náhradou spolu vo výške 5.637,31 eur (č.l. 7).
V rámci prípravy pojednávania súd vyčíslené úkony právnej služby preveril a po oboznámení sa s pripojeným trestným spisom 32T/166/2008 zistil, že hlavné pojednávanie dňa 17.9.2010 a 29.10.2010 bolo odročené pre neprítomnosť obvinenej a zistil, že záznamy porady s klientom v trestnom spise nie sú priložené.

17. Príjmovým pokladničným dokladom (č.l. 66) zo dňa 20.3.2008 bolo preukázané, že bol prijatý preddavok na právne služby v sume 170.000,-Sk od S. O..

18. V priebehu konania žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu predložila záznam o porade s klientom zo dňa 25.2.2008, zo dňa 16.12.2010, zo dňa 10.6.2011, zo dňa 26.7.2011, zo dňa 18.10.2011, 28.9.2011, 27.1.2012, 1.3.2012, ktoré porady boli za účelom prerokovania ďalšieho postupu v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 32T/166/2008 (č.l. 78-85 spisu).

19. Svedok O. A. (matka žalobkyne) udávala, že trestné konanie ovplyvnilo jej dcéru tak, že sa nemohla zamestnať, nefungovala vôbec ako mama. Predtým bola zamestnaná u pána Z., aj keď si nemyslí, že by oficiálne u neho bola zamestnaná. Pred začatím trestného konania bola vzornou matkou, poberala

opatrovateľské a vzťahy mala aj s kamarátkami. Trestné stíhanie narušilo aj ich vzťah a ovplyvnilo aj jej vzťahy s okolím. Počas trestného konania nebola schopná premýšľať ani nad tým, že je vlastne matkou, premýšľala len sama nad sebou, že pôjde do väzenia, uzavrela sa do seba, pri rozhovoroch bola podozrievavá a už nikomu nedôverovala. Celá atmosféra bola u nich veľmi zlá, pretože nemali finančné prostriedky a žalobkyňa nefungovala vôbec. V súčasnosti býva dcéra v Čechách, nie je s ňou v kontakte. Len kvôli vnučke S., keď potrebuje niečo vybaviť, tak sa snaží po kamarátkinej dcére niečo odkázať.

20. Svedok S. S. (priateľ žalobkyne) udával, že v súčasnej dobe je s ňou len v telefonickom kontakte a má informáciu, že žije v Čechách. Pred začatím trestného stíhania jej vzťah bol veľmi jemný ako matky a telesne postihnutého dievčaťa a počas trestného stíhania vzťah matky s dcérou bol komplikovaný, na základe jej psychického rozpoloženia bola veľmi ustráchaná, z vlastnej neistoty túto prenášala aj na dcéru. Počas vedeného trestného stíhania si na žalobkyni všimol, že bola podráždená, bola v stálom napätí, výrazne schudla a nedokázala sa sústrediť na normálny prejav. Z temperamentnej ženy sa stala jedna úzkostlivá a utiahnutá osoba. Predtým navštevovala rodinu a viackrát sa pred ním psychicky zrútila, rozplakala sa a uviedla, že takto to už nedokáže ďalej zvládnuť. Trpela fóbiou z ľudí, mala z nich pocit paniky a úzkosti. Neudržiavala ani sociálne kontakty s kamarátmi, nakoľko sa bála a cítila, že všetci o nej to vedia. Mala svojho priateľa pána S., s ktorým sa začala stretávať na jeseň roku 2007 a do roku 2009 tvorili pár, žili niekde v Bratislave.

21. Podľa § 3 ods. 1 písm. a) a ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z., štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím. Zodpovednosti podľa ods. 1 sa nemožno zbaviť.

22. Podľa § 4 ods. 1 písm. f/ zák. č. 514/2003 Z. z., vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní,

23. Podľa § 5 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

24. Podľa § 6 ods. 1 a 2 zák. č. 514/2003 Z. z., ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

25. Podľa § 15 ods. 1 a 2 zák. č. 514/2003 Z. z., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11. Ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti zostávajú zachované.

26. Podľa § 17 ods. 1 a 2 zák. č. 514/2003 Z. z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

27. Podľa § 17 ods. 3 a 4 zák. č. 514/2003 Z. z., výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na
a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,

d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.
Výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.

28. Podľa § 18 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z., náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

29. Podľa § 18 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z. z., súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

30. V danej veci skutkové okolnosti, že uznesením sp. zn. ČVS: KRP-90/OEK-ZA-2007 zo dňa 8.1.2008 bolo voči žalobkyni vznesené obvinenie z obzvlášť závažného zločinu podvodu (uznesenie o vznesení obvinenia), voči predmetnému uzneseniu podala žalobkyňa sťažnosť, ktorá bola príslušným prokurátorom Krajskej prokuratúry v Žiline posúdená ako nedôvodná a z tohto dôvodu v uznesením sp. zn. Kv 21/2007-22 zamietnutá, následne došlo dňa 30.12.2008 zo strany prokurátora krajskej prokuratúry k podaniu obžaloby sp. zn. Kv 21/2007, na podklade ktorej došlo k plynulému prechodu trestného konania vedeného voči žalobkyni zo štádia predsúdneho (tzv. prípravného konania) do štádia konania pred súdom sp. zn. 32T 166/2008 a výsledkom trestného konania bolo vydanie rozsudku okresného súdu sp. zn. 32T 166/2008 zo dňa 20.3.2012, ktorým tento žalobkyňu spod obžaloby v plnom rozsahu oslobodil, nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bola ako obžalovaná stíhaná a v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To 83/2012 zo dňa 13.9.2012 nadobudlo právoplatnosť dňa 13.9.2012, neboli medzi účastníkmi sporné. Sporná zostala výška uplatnenej náhrady majetkovej ujmy, rozsah poskytnutých služieb právnej pomoci ako i výška nemajetkovej náhrady.

31. Na základe vykonaného dokazovania hodnotiac dôkazy a po právnom posúdení veci súd dospel k záveru, že návrh žalobkyne je sčasti dôvodný.

32. Pokiaľ ide o pasívnu vecnú legitimáciu žalovaného v danom spore, súd poukazuje na rozsudok NS SR z 14.10.2015 sp. zn. 8Cdo/289/2014, ak v trestnom konaní, ktoré sa neskončilo právoplatným odsúdením obžalovaného, prokurátor zamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa policajného zboru alebo povereného príslušníka policajného zboru a podal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu, orgánom konajúcim v mene štátu vo veci náhrady škody podľa § 4 ods. 1 písm. f/ zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonom v znení zák. č. 412/2012 Z. z. je od 1.1.2013 Generálna prokuratúra SR.

33. Súd základ nároku žalobkyne na náhradu škody posúdil podľa ust. § 3 ods. 1 písm. a) zák. č. 514/2003 Z. z.. Predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím je predovšetkým existencia nezákonného rozhodnutia, ktoré je v rozpore s objektívnym právom, ďalej existencia škody ako majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch a príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím. Zodpovednosť štátu (až na prípady hodné osobitného zreteľa) je podmienená využitím riadnym opravných prostriedkov smerujúcich proti nezákonnému rozhodnutiu. Vznik tejto zodpovednosti ďalej predpokladá, že sa nezákonné rozhodnutie zrušilo, teda zbavilo právoplatnosti.

34. Pri posudzovaní nároku na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia, oslobodenie spod obžaloby (zastavenie trestného konania), ak k takémuto rozhodnutiu došlo preto, že sa nenaplnil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným, má rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia pre nezákonnosť. Právoplatnosťou rozhodnutia oslobodenia spod obžaloby (o zastavení trestného stíhania) sa trestné stíhanie končí a zanikajú účinky rozhodnutia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia (viď názor publikovaný v uznesení NS SR sp. zn. 4 M Cdo 15/2009, publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdu SR pod číslom 57/2010). Aj v danom prípade, pokiaľ došlo k oslobodeniu žalobkyne spod obžaloby rozsudkom OS Žilina sp. zn. 32T 166/2008 zo dňa 20.3.2012 v plnom rozsahu,

nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bola ako obžalovaná stíhaná v zmysle ustálenej súdnej praxe je možné považovať všetky rozhodnutia, ktoré predchádzali vydaniu oslobodzujúceho rozsudku za nezákonné bez toho, aby došlo k zrušeniu uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia pre nezákonnosť (viď podmienky uvedené v § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z.). Pri výklade pojmu nezákonného rozhodnutia v zmysle podmienok uvedených v § 3 ods. 1 písm. a), § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. existuje rozsiahla rozhodovacia činnosť súdov, ktorá sa zaoberala skúmaním zákonných predpokladov nároku na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 53/93, 1Cz 41/90 a ďalšie). Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti zákonnosti začatia (vedenia) trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania. Za nedôvodnú preto súd považoval argumentáciu žalovaného v tvrdení, že ak nedošlo k zrušeniu právoplatného uznesenia o vznesení obvinenia, nie je splnená podmienka nezákonného rozhodnutia v zmysle § 5 a nasl. zákona č. 514/2003 Z.z..

35. Podľa ustanovenia § 8 ods. 6 písm. a) zák. č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody nevznikne ak si osoba uloženie trestu, ochranného opatrenia alebo väzbu zavinila sama a k tejto námietke žalovaného súd udáva, že v danom prípade o takýto prípad sa nejedná. Obsah uznesení o vznesení obvinenie z obzvlášť závažného zločinu podvodu voči ktorému podala žalobkyňa sťažnosť, ktorá bola príslušným prokurátorom Krajskej prokuratúry v Žiline posúdená ako nedôvodná a z tohto dôvodu v uznesením sp. zn. Kv 21/2007-22 zamietnutá, následne došlo dňa 30.12.2008 zo strany prokurátora krajskej prokuratúry k podaniu obžaloby sp. zn. Kv 21/2007 bolo potrebné hodnotiť aj v kontexte s rozsudkom súdu sp. zn. 32T 166/2008 zo dňa 20.3.2012, ktorým tento žalobkyňu spod obžaloby v plnom rozsahu oslobodil, nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bola ako obžalovaná stíhaná. V predmetnom prípade bola žalobkyňa oslobodená podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku, t.j. nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaná stíhaná, teda v podstate, ak predpoklad o spáchaní trestného činu vyslovený v uznesení o vznesení obvinenia nebol potvrdený, má to z hľadiska predmetného ustanovenia rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť. V tomto zmysle sa už s predmetnou problematikou vysporiadala judikatúra súdov SR a vychádzajúc z vyššie uvedeného boli splnené zákonné podmienky podľa § 6 ods. 1 a 2 zák. č. 514/2003 Z. z., keď citované rozhodnutia policajného orgánu a prokuratúra o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia žalobkyňu zo spáchania trestného činu je so zreteľom na výsledok trestného konania z hľadiska relevantnej právnej úpravy objektívne potrebné považovať za nezákonné.

36. Na základe uvedených skutočností dospel súd k záveru, že žalobkyni ako obvinenej, ktorá bola v trestnej veci oslobodená spod obžaloby, nie je možné nepriznať náhradu trov konania spôsobenej jej trestným stíhaním len preto, že žalovaný namieta, že toto trestné stíhanie si zavinila sama.

37. V súvislosti s jej obhajobou v trestnom konaní žalobkyni vznikla škoda spočívajúca v zaplatených trovách obhajoby ňou zvoleným advokátom v sume 5.637,31 eur a jej žiadosti o predbežné prerokovanie náhrady škody nebolo vyhovené. Súd v danej veci v súvislosti s vydaním predmetného uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia, teda v súvislosti s rozhodnutím orgánov činných v trestnom konaní, ako i v rámci trestného konania posúdil jednotlivé úkony poskytnutej právnej služby v spojitosti s trestným spisom sp. zn. 32T/166/2008 a dospel k záveru, že úkony právnej služby špecifikované vo vyúčtovaní dňa 29.3.2012 pod poradovým číslom 1 až 7, 10 až 26 sú dôvodné a to vo výške 5.577,19 eur s poukazom na § 12 ods. 3 písm. c), § 14 ods. 1 písm. a), b), d) (odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby: a) prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom, d) účasť pri vyšetrovacích úkonoch, pri oboznámení sa s výsledkami vyšetrovania, vyhľadávania alebo za konanie pred súdom alebo iným orgánom, pri konaní o dohode o vine a treste, pri konaní o zmieri, a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín, § 14 ods. 2 písm. e) (odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: e) účasť na verejnom zasadaní, ak nejde o odvolanie alebo obnovu konania), § 15, § 18, § 20c Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom v čase poskytovania jednotlivých úkonov právnej služby. Tie úkony v celkovej výške 5.577,19 eur považoval za účelné a dôvodné a za takto spôsobenú škodu teda zodpovedá štát, ktorý sa svojej zodpovednosti nemôže zbaviť. Súd nepriznal odmenu za úkony právnej služby a to špecifikované por. č. 8 a 9 (účasť na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17.8.2010 (správne malo byť 17.9.2010) a dňa 29.10.2010 tj. jeden úkon á 30,06 eur z dôvodu, že pojednávanie bolo odročené práve pre neúčasť žalobkyne, a preto súd o túto sumu znížil uplatňovaný nárok titulom náhrady škody.

38. Pokiaľ ide o príčinnú súvislosť medzi nezákonnými rozhodnutiami (uznesením sp. zn. ČVS: KRP-90/OEK-ZA-2007 zo dňa 8.1.2008 bolo voči žalobkyni vznesené obvinenie z obzvlášť závažného zločinu podvodu, zamietnutie sťažnosti uznesením sp. zn. Kv 21/2007-22, dňa 30.12.2008 zo strany prokurátora krajskej prokuratúry k podaniu obžaloby sp. zn. Kv 21/2007) a majetkovou škodou titulom trov právneho zastúpenia v priebehu trestného stíhania je súd toho názoru, že je v konaní riadne preukázaná. Žalobkyňa využila svoje ústavné právo na kvalifikovanú obhajobu, nakoľko sama nemá právnické vzdelanie a je nespochybniteľná nevyhnutnosť takéhoto postupu v súvislosti s tak závažnou skutočnosťou ako je vznesenie obvinenia a nič na tom nemení skutočnosť, či ide o prípady nutnej obhajoby alebo o zvoleného advokáta. To znamená, že práve vznesenie obvinenia a následné pokračovanie v trestnom konaní po podaní obžaloby boli výlučnou príčinou vzniku trov spätých s obhajobou a príčinná súvislosť je tým nepochybná. Dobrovoľné zastúpenie na základe plnomocenstva (§ 31 a nasl. Občianskeho zákonníka) je typickým príkladom činnosti advokátov, ktorej bližšie podrobnosti vrátane určenia podmienok a jej výkon a odmenu určovali v čase poskytnutej právnej pomoci osobitné predpisy, a to Zákon o advokácii č. 586/2003 Z. z. a vyhl. č. 655/2004 Z. z., o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Uzavretím zmluvy o právnej pomoci sa zakladá nielen povinnosť advokáta poskytnúť klientovi právne služby, ale aj jeho právo na poskytnutie odmeny od klienta za vykonanú právnu pomoc. V súvislosti so zvolením si obhajcu žalobkyni nepochybne vznikli trovy, preto štát zodpovedá za vznik škody, ktorej sa v danom prípade nemôže zbaviť. Škoda pozostáva z trov obhajoby, ktoré žalobkyňa zaplatila advokátovi na základe preddavku zo dňa 20.3.2008, kedy bol prijatý preddavok na právne služby v sume 170.000,- Sk a následne všetky uskutočnené úkony obhajoby z obsahu trestného spisu mal súd preukázané a ich poskytnutie považoval za účelné a podmienené úkonmi orgánov činných v trestnom konaní, bez ktorých by tieto trovy neboli vznikli. Súd mal nepochybne preukázané, že na strane žalobkyne vznikla majetková ujma spočívajúca vo vynaložených nákladoch na obhajobu v trestnom konaní za špecifikované úkony dôvodne spolu vo výške 5.577,19 eur titulom majetkovej ujmy a v tejto výške i priznal nárok na náhradu škody a vo zvyšnej časti návrh zamietol.

39. Pokiaľ ide o uplatnený nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v sume 17.500,- eur, súd skúmal, či v súvislosti so zodpovednosťou štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím možno priznať nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vyvolanej vo sfére osobnostných práv toho, proti komu bolo vedené nezákonné trestné stíhanie a jej výšku ustálil s prihliadnutím na najmä na osobu poškodenej, jej doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenej v súkromnom živote a v spoločenskom uplatnení.

40. Súd na základe vykonaného dokazovania a to písomného vyjadrenia žalobkyne a vyhodnotením svedeckých výpovedí dospel k záveru, že v dôsledku vedeného trestného stíhania v období od 27.11.2007 do 13.9.2012 nebolo možné vyvodiť, žeby došlo k zásahu v jej pracovnom živote. Žalobkyňa vo svojom písomnom vyjadrení ani netvrdila, kde doposiaľ bola zamestnaná a že by v dôsledku trestného stíhania prišla o prácu a či v súčasnosti pracuje. Z výsluchov svedkov súd vzal za nepochybne preukázané, že predtým, ako bolo proti žalobkyni začaté trestné stíhanie, táto bola komunikatívna, priateľská, starostlivosť o dcéru si plnila riadne a zodpovedne. V dôsledku trestného konania bola vystavená stresu a uzatvorila sa do seba, prestala sa zaujímať o diania okolo seba a postihlo to celú rodinu tak po finančnej ako aj po psychickej stránke.

41. Trestné stíhanie nesporne predstavuje vážny zásah do osobnej slobody jednotlivca a vyvoláva ďalšie negatívne dopady na jeho osobný život a životný osud. Zasahuje do súkromného života jednotlivca, do jeho cti a dobrej povesti, preto sú spôsobilé, okrem porušenia práva na osobnú slobodu garantovaného čl. 17 ods. 1 Ústavy SR, obmedziť, či porušiť aj jeho právo na rešpektovanie a ochranu súkromného a rodinného života, dôstojnosti, osobnej cti a dobrej povesti tak, ako to zaručuje čl. 19 ods. 1 a 2 Ústavy SR. Je teda nepochybné, že trestné stíhanie, ktoré bolo realizované v rozpore so zákonom je spôsobilé vyvolať vedľa vzniku materiálnej škody aj vznik nemateriálnej ujmy vo sfére osobnostných práv.

42. Pri rozhodovaní o rozsahu náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch súd prihliadal v prospech žalobkyne na skutočnosť, že v prípade žalobkyne sa jednalo o matku, ktorá sa starala o postihnuté dieťa a neopomenuteľnou skutočnosťou je aj to, že celý proces v rámci trestného stíhania sa viedol 58 mesiacov (aj v konaní pred súdom, kedy je takáto osoba vystavená neustálym procesným úkonom zo strany orgánov činných v trestnom konaní ako osoba podozrivá, obvinená a následne obžalovaná z trestného činu), ktoré sa skončilo oslobodzujúcim rozsudkom z dôvodu, že osoba skutok

nespáchala. Podľa názoru súdu vedené trestné stíhanie je tak závažnou okolnosťou s negatívnym dopadom tak v rodinnom ako i spoločenskom okruhu žalobkyne. Obžalovaná spáchanie skutku v celom priebehu trestného konania popierala, a z vykonaných dôkazov v trestnom konaní neboli obžalobou prezentované také z nich, ktoré by spáchanie skutku preukazovali priamo a súčasne aj s kvalifikovanou hodnovernosťou a žiaden iný dôkaz, ktorý by spáchanie skutku preukazoval nebol predložený. Súd prihliadal tiež na to, že vznesenie obvinenia pre obzvlášť závažný zločin podvodu zasiahlo do mimoriadne citlivej oblasti života žalobkyne občianskej bezúhonnosti, cti a najmä v rodinnom živote, nakoľko bola v rozpore so skutočnosťou označená za páchateľa protiprávnej činnosti závažného charakteru (obzvlášť závažný zločin podvodu), ktorá je všeobecne odsudzovaná a predmetná trestná vec postihla jej rodinu a prejavila sa na zhoršení jej zdravotného stavu po psychickej stránke.

43. Na základe daného stavu súd vyvodil, že nie je postačujúce iba samotné konštatovanie porušenie práva ako dostatočné zadosťučinenie spôsobenej ujmy v osobnostných právach žalobkyne a že je dôvodné priznať žalobkyni aj náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Vychádzajúc z podmienok uvedených v § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. nebolo možné konštatovať v zmysle tvrdenia žalobkyne, že do jej osobnostných práv došlo v takom rozsahu a s takými uvádzanými následkami, ktoré by odôvodňovali priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v návrhu požadovanom rozsahu, prípadne v inej vyššej sume.

44. Vychádzajúc už z vyššie popísaných skutkových okolností prejednávanej veci, s prihliadnutím na dĺžku trvania trestného stíhania (27.11.2007 do 13.9.2012) a povahu trestnej veci ako i následky v osobnej sfére žalobkyne, súd dospel k záveru, že je žalobkyni dôvodné v zmysle § 17 ods. 3, 4 Zákona č. 514/2003 Z. z. priznať náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 1.750 eur tj. 10% z požadovaného rozsahu sumy, ktorú sumu považoval za primeranú zásahu, ktorý bol žalobkyni vo sfére jej osobného života spôsobený.

45. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

46. Podľa ustanovenia § 3 nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z. (v znení účinnom od 1.2.2013) výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

47. V konaní bolo nesporné, že žalovaný na žiadosť žalobkyne o predbežné prerokovanie žiadosti nereagoval a neplnil ani čiastočne, a preto z vykonaného dokazovania mal súd nesporne preukázané, že žalobkyňa listom zo dňa 19.12.2014 požiadala o predbežné prerokovania, dotknutý orgán sa k uplatnenému nároku nevyjadril, nastúpila zákonná fikcia odmietnutia, návrh na predbežné prerokovanie na náhradu škody uplynutím šiestich mesiacov odo dňa doručenia návrhu (§ 16 ods. 4 ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde) a teda dňom 3.7.2015 žalovaný dostal sa do omeškania s plnením jeho pohľadávky.

48. S poukazom na vyslovený právny záver o dôvodnosti v časti uplatneného nároku žalobkyne na náhradu škody (majetkovej a nemajetkovej ujmy) spôsobenej nezákonným rozhodnutím preto súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 5.577,19 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 5.577,19 eur od 3.7.2015 až do zaplatenia a sumy 1.750 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.750 eur od 3.7.2015 až do zaplatenia a vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol.

49. O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí v spojení s § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

50. Žalobkyňa mala vo veci úspech čiastočný, preto súd pri aplikácii ustanovenia § 255 ods. 2 CSP rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde v Žiline.
Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 Civilného sporového poriadku).
V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (363 Civilného sporového poriadku).
Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku).
Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
a) sa týkajú procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 Civilného sporového poriadku).
Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.
Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).